

36^a
caminada
entorns
SENTMENAT
15 novembre 2026

ORGANITZA

**Secció Excursionista
de la Societat Coral**

www.elcorosentmenat.cat

ADHERITS

EN CONVENI

Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya
(Federació Catalana d'Alpinisme i Escalada)

Ajuntament de Sentmenat

esportcat

**Generalitat
de Catalunya**

COL·LABOREN

RESUM REGLAMENT

- La sortida serà a les 8 del matí davant de la Societat Coral (Plaça de la Vila).
- L'arribada s'obrirà a les 12:00 hores fins a les 15:00 hores. No cal portar esmorzar.
- El camí estarà marcat amb senyals.
- Cal respectar els horaris i els controls establerts.
- La caminada té una durada d'unes 5-6 hores aproximadament, amb un recorregut d'uns 17 quilòmetres. Esperem que tothom respecti la natura en tot moment.
- L'organització no es fa responsable de possibles accidents.

Edició i impressió. Secció Excursionista de la Societat Coral
Disseny i fotocomposició: Jordi Martínez

EDITORIAL

Benvolguts caminaires:

L'any s'acaba i el Nadal es ben a prop i, sí, ja la tenim aquí, arriba, puntual, com cada any, i ja en són 36, la caminada pels entorns del nostre bonic poble, SENTMENAT.

Cada any ens dirigim cap a un dels diversos racons que rodegen el nostre terme municipal, a vegades descobrint indrets que alguns no coneixíem, i de vegades també trepitjant els municipis veïns.

Aquest any recorrerem l'oest i el sud del municipi, i també l'est del municipi de Castellar del Vallès. Tot i que sovint pensem que el nord del nostre terme ens ofereix els millors paisatges i les muntanyes amb les millors vistes, la zona que visitarem aquest any també ens ofereix llocs interessants i podrem gaudir d'indrets, a vegades i per alguns, desconeguts.

Aquest any hem pogut comprovar de ben a prop les conseqüències del canvi climàtic: hem patit un estiu primer amb diversos incendis, com el viscut al juny al nostre poble, les restes del qual, encara avui, i per diversos mesos i potser anys, són visibles, després van arribar les temperatures de rècord, i per acabar, arriba la tardor, i arriben els aiguats, alguns amb molta virulència, com els viscuts, entre altres llocs, a Granollers. És bo recordar que hem de cuidar el nostre entorn si volem que les successives generacions puguin gaudir de la natura com ho estem fent nosaltres.

Respecteu la natura i fruïu de l'entorn que ens envolta.

Bona caminada a tots i a totes !!!

Secció Excursionista de la Societat Coral

Com cada any iniciarem la caminada davant del Coro a les 8 del matí.

CONTROL 0

La ruta comença amb un breu tram d'escalfament en direcció sud i en baixada pel passeig d'Anselm Clavé. De seguida es fa un gir a la dreta i s'agafa l'avinguda de Salvador Espriu. Després d'uns pocs metres d'asfalt, l'itinerari s'endinsa ràpidament en la natura agafant el camí paral·lel a la riera de Sentmenat. Aquest tram és planer i còmode, ideal per agafar ritme resseguint el fons de la vall.

En arribar a la part nord del parc de la riera girarem a l'esquerra, travessarem la riera de Sentmenat i girarem de nou, ara a la dreta, per un corriol en pujada que ens portarà fins al parc del Puig de la Creu, al barri de Can Palau.

Tot seguit seguirem a la dreta pel carrer del Puig de la Creu, després a l'esquerra pel carrer de Maria Aurèlia Capmany i després a la dreta per un corriol i abandonarem definitivament el poble.

CAN PALAU

L'interès històric d'aquest sector comença molt abans de la construcció de les cases actuals. Per diversos indicis i troballes arqueològiques, es creu fermament que la masia de Can Palau està assentada sobre una antiga vil·la romana. El testimoni més cèlebre d'aquesta època és el Mausoleu romà de Can Palau, una estructura funerària que demostra la importància agrícola i residencial d'aquesta zona durant la romanització del Vallès.

La primera referència documental directa de la masia data de l'any 1216. Durant segles, va ser l'epicentre econòmic i agrícola d'aquestes terres. Originalment tenia la clàssica planta rectangular amb tres crugies i una coberta a dos vessants. Al segle XIX l'edifici va ser reformat completament, adoptant una estètica més moderna i senyorial.

El barri actual es va anar conformant de manera notable a mesura que Sentmenat s'expandia des del nucli antic de la carena cap a la plana, impulsat pel creixement demogràfic i industrial del segle XX.

El curt corriol ens durà fins al camí de Can Ramoneda, el travessarem i seguirem per un camí en baixada que passa per davant de la masia de Cal Guixé.

CAL GUIXÉ

Anomenada també Can Guixer, l'edifici actual d'aquesta masia data d'entre el segle XIX i principis del segle XX. Respon a la tipologia de masia rural catalana d'aquella època, combinant l'activitat agrícola tradicional amb l'arquitectura d'aquest període.

Seguirem recte i travessarem el torrent de Cosidor. A partir d'aquí el camí es torna estret i sinuós i ens portarà fins a un camí més ample que prendrem a l'esquerra i ens farà guanyar alçada de forma sostinguda. Deixarem enrere els camps, entrarem dins del bosc i arribarem al camí de la Carena on trobarem un encreuament de camins. Aquest és un dels trams més panoràmics de la primera meitat.

Agafarem el camí que surt a la dreta i seguirem recte fins a trobar un camp a la nostra dreta, aquí sortirem del terme municipal de Sentmenat.

Terme municipal de CASTELLAR DEL VALLÈS

Deixarem el camí ample i entrarem al camp, el creuarem i just després prendrem un petit corriol a l'esquerra que ens tornarà a deixar al camí ample que seguirem a la dreta fins a trobar el camí de la Salut. En aquest punt, a la nostra dreta hi havia una impressionant alzina.

ANTIGA ALZINA DE CA N'AMETLLER

Ja no en queda més que la soca de l'alzina que hi havia en aquest encreuament de

camins i que rebia el nom per la històrica masia de Ca n'Ametller (també coneguda com a Mas de la Serra) situada prop d'aquest lloc i datada entre els segles XIII i XV.

Prendrem el camí de la Salut a l'esquerra. Aquesta pista ens ofereix un respir planer abans d'endinsar-nos a la zona més profunda del bosc. Creuat el camí de la Salut seguirem a l'esquerra, ens espera el tram més llarg i aïllat de la ruta.

Ens endinsarem en una senda contínua, on el terreny pot ser més tou i l'entorn molt més frondós. El camí va serpentejant i alternant petites pujades i baixades curtes (terreny conegut com a trencacames). En un punt d'aquest camí on realitzarem un gir de 180 graus a la dreta trobarem, a la nostra dreta, les runes de la masia de cal Faixero.

CAL FAIXERO

El nom popular de "Cal Faixero" prové de l'ofici del personatge que la va fer construir ben entrat el segle XX. L'home era venedor de faixes i de cotilles, motiu pel qual tothom el coneixia amb el sobrenom de "el Faixero".

Tot i que popularment es coneix pel nom de l'ofici del seu constructor, la masia també és coneguda com a Can Quer Nou. Això es deu al fet que es va edificar a la part sud i dins de les terres de l'heretat de l'ancestral masia de Can Quer, una propietat molt més antiga de la zona.

Actualment, el que queda de l'edificació serveix com a testimoni de la transformació agrícola i l'expansió de les finques tradicionals cap a noves construccions a inicis del segle passat.

Seguirem pel mateix camí fins a trobar de nou el camí de la Salut. En aquest punt trobarem el primer control on podrem gaudir d'un bon esmorzar.

CONTROL 1

Ara prendrem el camí de la Salut a l'esquerra. Després de creuar un tram d'aquest camí girarem de nou a l'esquerra per un corriol una mica més desdibuixat que ens portarà a connectar amb el sender de gran recorregut GR 97 a tocar de la urbanització de Can Canyameres, just abans de trobar aquest sender entrarem de nou al terme municipal de Sentmenat.

Terme municipal de SENTMENAT

Agafarem el sender a l'esquerra i més endavant trobarem un camí a l'esquerra que ens tornaria a portar a la masia de Cal Faixero però nosaltres anirem a la dreta seguint el GR 97. El sender ens portarà fins al camí de Can Puigxoriguer que seguirem a l'esquerra, deixant al nostre darrere la masia del mateix nom, tot i que ara se la coneix com la Cardona.

CAN PUIGXORIGUER

L'edifici històric data dels segles XIII-XIV i. Les primeres mencions documentals de la masia són del segle XIII, amb el nom de la Rovira, i el segle XIV, amb el nom de la Cardona.

La masia que es veu avui va ser construïda, o reformat l'edifici original, a partir del segle XVI. Al segle XIX se la coneixia com cal Patiràs, al segle XX va rebre el nom de casa del Senyor i la Cardona, que és el nom actual.

El nom de Can Puigxoriguer és el nom amb el que es coneix popularment la masia i li ve per la zona, Puigxoriguer significa literalment “el turó dels xoriguers (o de les Òlibes)”.

Deixem el camí de Can Puigxoriguer girant a la nostra dreta, seguim encara pel GR 97. Més endavant trobem un creuament de camins i girem a l'esquerra, abandonant el GR. De seguida reprenem una llarga senda de pujada suau que ens aproximarà, de nou, al camí de la Carena, que agafarem a la dreta. Més endavant iniciem un

descens progressiu per una senda que ens torna a connectar breument amb el GR 97. En aquest punt trobarem el segons control on ens esperen unes delicioses mandarines.

CONTROL 2

Seguim endavant, el sender GR 97 ens aboca directament a la civilització de forma momentània en arribar a la carretera de Sabadell (C-1413a), aquí deixarem el GR 97 i travessarem la carretera amb molt de compte.

Just després, la ruta busca un fort contrast i s'escapa per un llarg tram salvatge fora de les vies conegudes, el camí pot ser desdibuixat exigint una mica més d'atenció. Sortirem al camí de Can Morera que agafarem a l'esquerra i ens portarà de nou fins a la carretera de Sabadell, on trobarem el tercer control i podrem calmar la set amb un got de llimonada.

CONTROL 3

En aquest punt no travessarem la carretera, farem un gir a la dreta i agafarem un camí en baixada que ens portarà, al final d'aquest tram, a la masia de Can Mas.

CAN MAS

La masia tradicional té un origen que es remunta com a mínim al segle XVIII. Arquitectònicament, es tracta d'una masia clàssica de planta rectangular, estructurada en quatre crugies i dues plantes, amb una teulada a dos vessants on el carener és perpendicular a la façana principal.

El gran tomb històric de la finca es va produir a finals del segle XIX i principis del segle XX. La propietat va ser adquirida per Menna Oliveres Paré, un "indià" que s'havia enriquit notablement a Europa i Sud-Amèrica gràcies al comerç de perfums. Oliveres Paré va transformar radicalment el recinte amb diverses actuacions: Va aixecar una segona edificació (la Torre de Can Mas), una luxosa casa senyorial d'estil modernista utilitzada com a residència d'estiueig, coronada per una emblemàtica torratxa, va dissenyar uns complexos i elegants jardins amb basses i va manar construir un pont de cinc ulls per creuar el barranc que hi ha al costat de la finca, una infraestructura que avui dia encara es conserva tot i que resta gairebé oculta per la densa vegetació.

Després de la Guerra Civil Espanyola, concretament l'any 1942, la propietat va canviar de mans i va ser adquirida per Pere Tussell, un industrial de Terrassa. Tot i que l'activitat agrícola es va mantenir gràcies a la presència dels masovers, aquests van acabar marxant a les últimes dècades del segle XX. A partir d'aquell moment, es va iniciar un període de total desinterès per part dels propietaris. Avui dia, tant la masia tradicional com la casa modernista es troben catalogades en un estat ruïnós i altament perillós d'esfondrament, completament envaïdes per la natura.

Passem just pel costat d'aquesta històrica finca i les seves planes abans d'arribar al punt clau on hem de creuar la carretera de Polinyà (B-142). Un cop creuada la carretera, entrem oficialment al poble, concretament al barri de Can Vilar, agafant l'avinguda de les Filadores. Al final del carrer prendrem un corriol a la dreta i passarem just pel costat de la masia de Can Vilar, que dona nom el barri.

CAN VILAR

La masia és un exemple impressionant de la transformació d'un espai fortificat medieval en una explotació agrícola autosuficient. Els orígens són del segle XIV-XV. Llavors el lloc es coneixia com el Mas Vilar, una antiga *domus* o casa forta medieval. La primera referència documental del nom Vilar apareix en un censo de l'any 1362, i el primer cavaller conegut vinculat a la nissaga va ser Bartomeu Vilar, cap al 1458.

Durant el segle XVI, es va adossar a la masia una gran torre de defensa de planta quadrangular. Aquesta construcció responia a una necessitat real de protecció en una època marcada pel bandolerisme i els assalts a l'interior de Catalunya.

L'edifici actual, protegit com a patrimoni, destaca per la seva coberta a dues aigües i per conservar elements arquitectònics d'alt valor, com finestres de tradició gòtica decorades.

El corriol ens porta en direcció a l'antiga fàbrica de Can Valls però just abans de creuar el pont de la riera de Sentmenat girarem per un altre corriol a l'esquerra que amb un recorregut serpentejant ens portarà fins a l'avinguda de les Teixidores.

Agafarem l'avinguda a la dreta i després d'un gir a l'esquerra i una breu pujada arribarem a la plaça de Sant Menna, on trobem l'església del mateix nom i l'antic campanar romànic.

ESGLÉSIA DE SANT MENNA

Les primeres notícies documentals d'un temple dedicat a Sant Menna a Sentmenat daten de l'any 972. Anys més tard, el 1064, consta la consagració oficial de l'església romànica. El campanar, edificat al voltant del segle XI (o inici del XII), de torre

prismàtica i planta quadrada, té uns 21 metres d'alçada. Estava adossat al mur nord de l'antiga església. Destaca pels seus pisos superiors amb finestres d'arc de mig punt i obertures geminades. L'edifici de l'església vella es va anar desmuntant i es va esfondrar pràcticament sencer entre 1728 i 1744. Les seves pedres i carreus es van aprofitar per construir el nou temple de la vila, salvant miraculosament el campanar, que va quedar exempt.

Davant la necessitat d'un espai més gran i segur, entre els anys 1744 i 1745 es va bastir la nova església parroquial de Sant Menna una mica més enllà (a l'altra banda de la placeta, al camp anomenat de la Parellada). De planta basilical amb coberta a dos vessants, el temple nou va ser consagrat el 1754. Durant el segle XX es va ampliar l'absis i es va dotar el temple amb elements artístics destacats, com les pintures de la Capella del Santíssim realitzades per Joan Massagué el 1956 i els relleus sobre el martiri del sant creats per Camil Fàbregas el 1960.

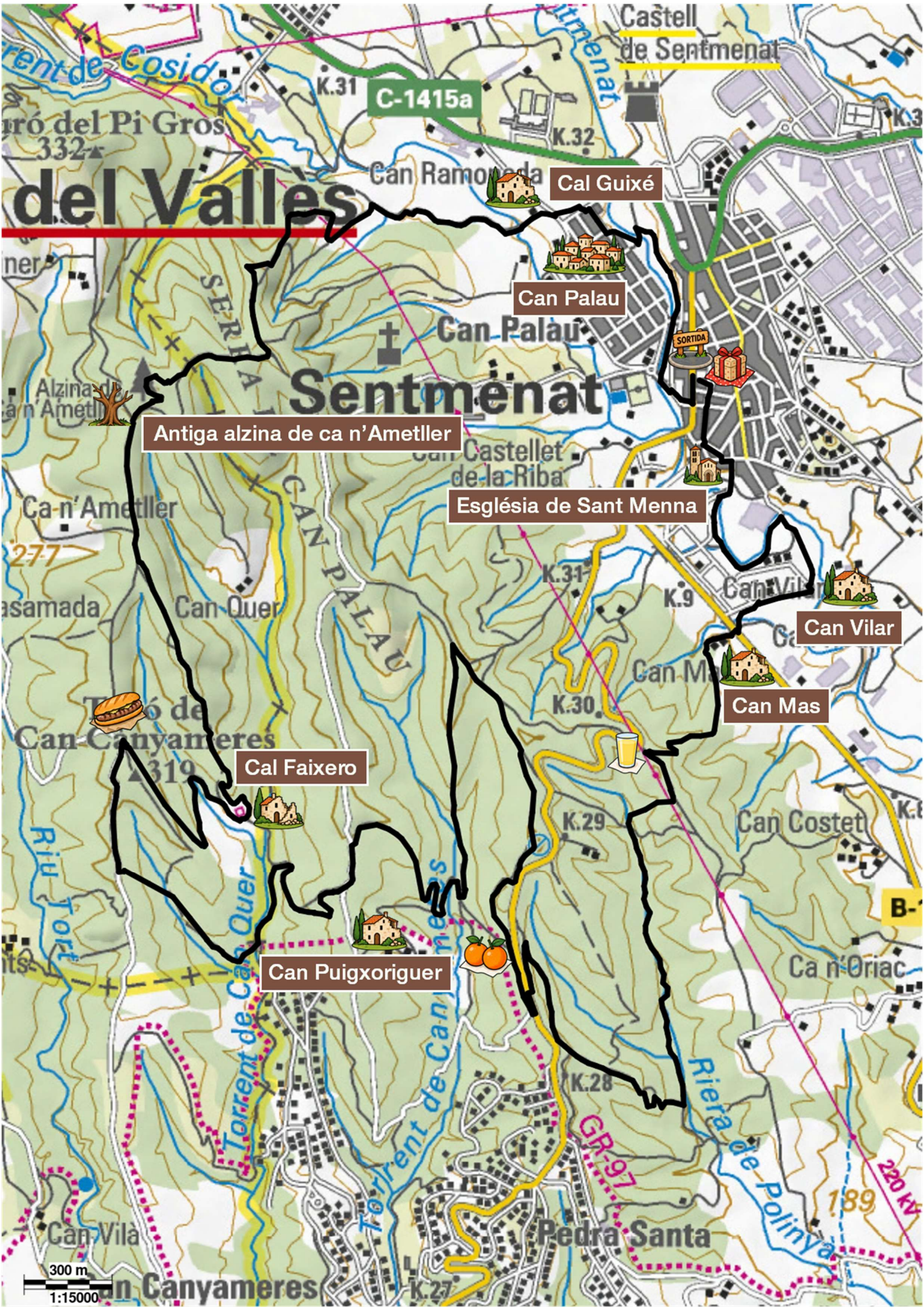
Després de travessar la plaça agafarem el passatge de l'església fins a la plaça de Dalt on girarem a la dreta pel carrer dels Llims, travessarem el carrer de Francesc Layret i seguirem recte pel carrer del Batlle Joan Déu. En travessar el carrer nou seguirem recte pel carrer de vianants fins a la plaça de la Vila on girarem a l'esquerra i tot recte fins al Coro on, com sempre, conclourà la caminada i ens estaran esperant, al darrer control, per obsequiar-nos amb un regal de la caminada.

CONTROL 4

Bona caminada i fins l'any vinent !!!

Jordi Martínez.

del Vallès

Santmenat

Antiga alzina de ca n'Ametller

Església de Sant Menna

Cal Faixero

Can Puigxoriguer

Can Palau

Cal Guixé

Can Vilà

Can Mas

Can Costet

Ca n'Oriac

Pedra Santa

300 m
1:15000